

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ
ΙΑ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΣΥΝΟΔΟΣ Γ΄
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Γ΄
Τετάρτη 7 Μαρτίου 2007

Αθήνα, σήμερα στις 7 Μαρτίου 2007, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.49΄ συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ΄ Αντιπροέδρου αυτής κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΥ.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 6 Μαρτίου 2007 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα πρακτικά της Β΄ συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 6 Μαρτίου 2007 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμων:

- 1) «Καταχώρηση δημοσιεύσεων των φορέων του Δημοσίου στο νομαρχιακό και τοπικό Τύπο και άλλες διατάξεις»
- 2) «Περί κυρώσεως αποφάσεων υπαγωγής επενδυτικών σχεδίων στο άρθρο 9 του ν. 329/2004 «κίνητρα ιδιωτικών επενδύσεων για την οικονομική ανάπτυξη και την περιφερειακή σύγκλιση και άλλες διατάξεις»
- 3) «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Συμβουλίου Υπουργών της Βοσνίας- Ερζεγοβίνης για την για την επανεισδοχή ατόμων που διαμένουν παράνομα στο έδαφος των κρατών τους και του πρωτοκόλλου εφαρμογής αυτής»
- 4) «Κύρωση της Συμφωνίας Συνεργασίας μεταξύ του Υπουργού Εθνικής Άμυνας της Ελλάδος και των Υπουργών Εθνικής Άμυνας της Γαλλίας, του Βελγίου, της Ισπανίας και της Ιταλίας σχετικά με την συμμετοχή της ελληνικής Δημοκρατίας στην συνεργασία Γαλλίας, Βελγίου, Ισπανίας, Ιταλίας, για το Σύστημα της Γης από το Διάστημα HELIOS II».)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το Δελτίο Επικαιρών Ερωτήσεων της Πέμπτης 8 Μαρτίου 2007.

A. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ.2 και 3 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 383/5-3-2007 Επίκαιρη Ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Γεωργακόπουλου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την λειτουργία του Κέντρου Υγείας Λαμπίδας Νομού Ηλείας κ.λπ.

2. Η με αριθμό 381/5-3-2007 Επίκαιρη Ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελου Τζέκη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την χρηματοδότηση από τον κρατικό Προϋπολογισμό του τομέα ψυχικής υγείας κ.λπ.

(SX)

(1BS)

3. Η με αριθμό 380/5.3.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την καταβολή των δεδουλευμένων στους εργαζόμενους των Δημοτικών Επιχειρήσεων Αχαρνών κλπ.

B. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 2 και 3 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 378/5.3.2007 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κας Αντωνίας Αντωνίου προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη λειτουργία της βιομηχανίας SOULIS, τη διασφάλιση των θέσεων εργασίας κλπ.

2. Η με αριθμό 382/5.3.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Γκατζή προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με την οικονομική ενίσχυση των ερασιτεχνικών ποδοσφαιρικών σωματείων κλπ.»

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων «Μεταρρύθμιση του θεσμικού πλαισίου για τη δομή και λειτουργία των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων».

Το λόγο έχει η συνάδελφος, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κα Παρασκευή Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το εκπαιδευτικό έτος, που διανύουμε, είτε αφορά τη σχολική του πλευρά είτε αφορά την πανεπιστημιακή του πλευρά, την ακαδημαϊκή όπως λέμε, είναι από τα πλέον ταραχώδη της ιστορίας μας. Τι να θυμηθεί κανείς; Ένα φθινόπωρο με κλειστά σχολεία, με λειοδουρούμενους δασκάλους στο δρόμο και μάλιστα λειοδουρούμενους από την Υπουργό Παιδείας. Μήπως να δει αυτή την άνοιξη με κλειστά τα Πανεπιστήμια, με καθηγητές Πανεπιστημίων να ανησυχούν επιδεικτικά, αυταρχικά, εστιασμένα από την Κυβέρνηση, τους φοιτητές στους δρόμους και κλειστά τα Α.Ε.Ι. με καταλήψεις; Αυτή είναι η εικόνα. Και είναι μία εικόνα που έχει έρθει ως εδώ, διότι αυτή η Κυβέρνηση δεν ήθελε ποτέ να κάνει ουσιαστικό διάλογο για την Παιδεία. Να θυμηθούμε τι; Ότι ο εθνικός διάλογος, που πέρσει με τόσες τυμπανοκρουσίες και φανφάρες είχε εξαγγελθεί, οδηγήθηκε στο μηδέν και όχι με ευθύνη των συμμετεχόντων; Να θυμηθεί ότι εμείς, το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, αποχωρήσαμε τελευταίοι από το διάλογο, επιδεικνύοντας μια πρωτοφανή υπευθυνότητα;

Θέλαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέχρι τελευταία στιγμή αυτός ο διάλογος να είναι παραγωγικός, να είναι δημιουργικός, γιατί εμείς στο ΠΑΣΟΚ πιστεύουμε ότι το μέλλον είναι η εκπαίδευση. Και μεγάλη σημασία σε αυτό το μέλλον της χώρας, που αφορά την εκπαίδευση, έχει και η Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, έχει το δημόσιο Πανεπιστήμιο, έχει το Πανεπιστήμιο γενικά, έχει το Πανεπιστήμιο που έχει να παίξει το ρόλο της έρευνας, της πρωτοπορίας, της μετάδοσης της γνώσης παντού με ίσες ευκαιρίες για όλους.

Έτσι, λοιπόν, εμείς αποχωρήσαμε τελευταίοι από το διάλογο.

Ο διάλογος αυτός, όμως, ήταν διάλογος μιας κυβέρνησης κωφής σε κάθε αίτημα, σε κάθε δημιουργική πρόταση. Και ήρθαμε εδώ, που ήρθαμε, με την αυταρχική κατάθεση αυτού του νομοσχεδίου εν μέσω μιας κρίσης -κρίσης στον πανεπιστημιακό χώρο και κρίσης κοινωνικής- η οποία εντείνεται κάθε μέρα και υποθάλπεται, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, τεχνηέντως από εσάς. Υποθάλπεται με κουκουλοφόρους, τους οποίους εσείς εκτρέφετε, που αποτελούν μία ακόμα έκφανση της προβοκάτσιας που εσείς οι ίδιοι υποθάλπετε.

(TS)

(1SX)

Και αυτό γιατί; Γιατί βεβαίως σας βολεύει. Και γιατί σας βολεύει αυτή η κρίση; Όχι μόνο για να κάνετε εκλογές, γιατί τις θέλετε τις εκλογές, γιατί αγωνιάτε, γιατί βλέπετε την άνοδο του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, βλέπετε την αποδοχή των προτάσεών μας από τον κόσμο, βλέπετε τον κόσμο να μην αντέχει άλλο και υποθάλπεται την κρίση, μια κρίση που σηματοδοτείται, όπως είπα και πριν, από μεγάλες φθορές, φθορές στον πανεπιστημιακό χώρο, φθορές εκτός πανεπιστημιακού χώρου.

Και τι λέει ο απλός πολίτης; Τι λέει ο γονιός του φοιτητή; Τι λέει ο πανεπιστημιακός; Τι λέει ο φοιτητής; Ναι, να ανοίξουν τα πανεπιστήμια. Και φοβάται. Είστε μια κυβέρνηση που τρέφεται από το φόβο των πολιτών. Θέλετε, λοιπόν, να δείξετε στον κόσμο ότι εμείς είμαστε, τάχα μου, οι νοικοκυραίοι, εμείς είμαστε η κυβέρνηση του νοικοκυρέματος, αυτή που θέλει να ανοίξουν τα Α.Ε.Ι. Εάν θέλετε να ανοίξουν τα Α.Ε.Ι., ανοίξτε το διάλογο, αυτό το διάλογο που και χθες αρνηθήκατε να κάνετε.

Επιμένετε στην κατάθεση αυτού του νομοσχεδίου. Επιμένετε στη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου, το οποίο είναι άτολμο, το οποίο δεν λύνει κανένα από τα μεγάλα προβλήματα των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων της χώρας. Έτσι κυβερνάτε.

Τι χρειάζονται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα Α.Ε.Ι. σήμερα για να πάνε μπροστά, για να είναι πραγματικά η αιχμή του δόρατος της κοινωνίας του 21ου αιώνα; Χρειάζονται τρία πράγματα: Χρηματοδότηση, αυτοτέλεια και βεβαίως ενδυνάμωση και αναβάθμιση των σπουδών.

Τι κάνει αυτό το νομοσχέδιο και τι κάνει και η κυβερνητική πρακτική; Λέει τίποτε αυτό το νομοσχέδιο, ή έχει πει τίποτε η Κυβέρνηση για την ουσιαστική χρηματοδότηση των Α.Ε.Ι.; Τίποτε απολύτως! Κάθε χρόνο μειώνεται η χρηματοδότηση της παιδείας ως ποσοστό του Α.Ε.Π. Πάει, πέταξε εκείνη η εξαγγελία, όπως και όλες οι άλλες του κυρίου Καραμανλή, τόσο πομπωδώς και αυτή διακηρυγμένη προεκλογικά, για το 5% του Α.Ε.Π. για την παιδεία.

Πού πήγε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Το έφαγε η απογραφή και αυτό. Και όχι μόνο αυτό, αλλά τώρα που θέλετε να ανεβάσετε και το Α.Ε.Π. της χώρας, η χρηματοδότηση από το 3,4% θα πάει στο 2,6% του Α.Ε.Π. Άρα, υποχρηματοδοτούνται τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα.

Αυτοτέλεια; Για ποια αυτοτέλεια μιλάμε; Οι ρυθμίσεις αυτού του νομοσχεδίου αποτελούν μια σιδηρά κυριαρχία του Υπουργείου Παιδείας επί των πανεπιστημίων. Τι να θυμηθεί κανείς; Τι να πρωτοδεί κανείς μέσα σ' αυτό το νομοσχέδιο; Ότι επιβάλλεται πρότυπο εσωτερικό κανονισμό; Ότι τον εσωτερικό κανονισμό των πανεπιστημίων τον εγκρίνει το Υπουργείο Παιδείας; Δεν θα έπρεπε τα Α.Ε.Ι. μόνα τους να το κάνουν αυτό; Και βεβαίως πολλά Α.Ε.Ι. ευθύνονται που δεν έχουν εκπονήσει εξωτερικούς κανονισμούς, αλλά εκεί είναι το πρόβλημα; Το πρόβλημα θα λυθεί με το συγκεντρωτισμό που θα επιβάλλει το Υπουργείο Παιδείας στα πανεπιστήμια, για να τους δείξει ακριβώς ποιον κανονισμό και ποιες διαδικασίες θέλει και τους επιβάλλει να υιοθετήσουν; Όχι βέβαια!

Μήπως αυτή η αυτοτέλεια των Α.Ε.Ι. εξυπηρετείται από την έγκριση πάλι από το Υπουργείο Παιδείας του τετραετούς προγράμματος σπουδών; Και βεβαίως τα πανεπιστήμια –το λέμε και εμείς– πρέπει να έχουν τετραετή προγράμματα με συγκεκριμένους στόχους, σαφώς προσδιορισμένους, που συμφωνούνται, όμως εγκρίνονται όχι από το Υπουργείο Παιδείας αλλά από μια αυτοτελή ανεξάρτητη αρχή, η οποία μπορεί και να αξιολογεί, γιατί ναι, η αξιολόγηση είναι αυτή που θα δώσει το νεύρο, το δυναμισμό, την πρωτοπορία στα πανεπιστήμιά μας.

Και χρειάζεται η αξιολόγηση για τα πανεπιστήμιά μας, για την αναβάθμιση σπουδών και για την ουσιαστική καταξίωση της αυτοτέλειας, μιας αυτοτέλειας που σέβεται το φοιτητή, που υποστηρίζει το φοιτητή, αλλά και που θέτει και αυτή περιορισμούς στον τυχόν αυταρχισμό των καθηγητών. Και σας μιλώ εγώ για αυταρχισμό καθηγητών, όντας η ίδια μέλος της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Η αυτοτέλεια, λοιπόν, μαζί με αξιολόγηση είναι αυτή που θα δώσει το μέλλον στα ελληνικά πανεπιστήμια και επαρκή χρηματοδότηση. Άρα, να έχουμε τετραετή πλάνα των πανεπιστημίων με επαρκή και ουσιαστική χρηματοδότηση. Ούτε αυτό κάνει ο νόμος.

(01TS)

Και τέλος, τι κάνει ο νόμος για εκείνο το ταλαίπωρο άσυλο, που είναι η σημαία της διακίνησης των ελεύθερων ιδεών. Κανείς δεν λέει –και πάλι εκεί παίζετε με το φόβο των πολιτών– από εμάς ότι πρέπει να γίνονται όσα γίνονται στους χώρους, γύρω από τα πανεπιστήμια και μέσα στα πανεπιστήμια. Όμως, γιατί δεν εφαρμόζετε το νόμο και γιατί φέρνετε μ' αυτό το νομοσχέδιο μία ασαφέστατη διάταξη, η οποία είναι και αντισυνταγματική; Ουδεμία ποιή, κανένα έγκλημα, χωρίς προσδιορισμένο νόμο, λέει το Σύνταγμα. Για να το πω λατινικά και να θυμηθώ τον κ. Πολύδωρα, nullum crime, nulla poena sine lege, κύριε Πολύδωρα. Εσείς έχετε εξαπολύσει τους πραιτορες τους δικούς σας για να εκφοβίζουν τον κόσμο και φέρνετε τώρα αυτή τη διάταξη για το άσυλο, θολώνοντας για άλλη μία φορά τα νερά, διότι είστε μια κυβέρνηση, η οποία είναι αόριστη, θολή. Υποθάλλει την ταραχή στα πανεπιστήμια, για να επιβάλλει τη δική της παντοκρατορία. Αυτοί είστε και πρέπει γρήγορα να φύγετε με εκλογές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση για τον «Ελληνισμό της Διασποράς», καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάλου της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί καθηγητές από το Λύκειο της Ελληνογερμανικής Σχολής Αθηνών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα)

Στα γερμανικά πιστεύω θα λέγαμε wir heissen sie willkommen.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κ. Βασίλειος Κεγκέρογλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τη δεκαετία του 1980, μέχρι τη δεκαετία του 2000, πολλά άλλαξαν για την Ελλάδα και τους Έλληνες. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με σχέδιο, στρατηγική και στόχους, δούλεψε μαζί με τους πολίτες και μετέτρεψε την Ελλάδα από μία περιφερειακή και υποανάπτυκτη χώρα των Βαλκανίων, σε μία αναπτυσσόμενη χώρα στα Βαλκάνια. Οι Έλληνες από μετανάστες που αναζητούσαν δουλειά στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο, σήμερα δίνουν δουλειά σε μετανάστες από όλο τον κόσμο. Για τη θετική αυτή εξέλιξη η Νέα Δημοκρατία δεν έχει προσφέρει σχεδόν τίποτα σ' αυτό τον τόπο.

Από το 1979 μέχρι σήμερα 2007, είκοσι οκτώ χρόνια μας χωρίζουν, αλλά τα κοινά στοιχεία είναι πολλά. Κατ' αρχήν, και τότε και τώρα υπήρχε η ανάγκη για ουσιαστική στήριξη και αναβάθμιση της εκπαίδευσης και ιδιαίτερα του ελληνικού πανεπιστημίου. Το 1979 είχε ξεκινήσει μία νέα εποχή για την Ευρώπη και έπρεπε να ανταποκριθούμε. Το 2007 βρισκόμαστε μπροστά στην πραγματικότητα της παγκοσμιοποίησης, χρειαζόμαστε ένα νέο ελληνικό πανεπιστήμιο, που θα αντιμετωπίσει με ίσους όρους τον ανταγωνισμό στην Ευρώπη και στον κόσμο και πρέπει να ανταποκριθούμε. Δυστυχώς και τότε και σήμερα, δεν υπάρχει σχέδιο. Δεν υπάρχει πολιτική για τις ανάγκες της εποχής. Και τότε και σήμερα, την ευθύνη διακυβέρνησης έχει η Νέα Δημοκρατία. Πρωθυπουργός και τότε και σήμερα, Καραμανλής. Υπουργός Παιδείας, Υφυπουργός, και τότε και σήμερα, Ταλιαδούρος. Σύμπωψη, θα μου πείτε. Και τότε και σήμερα, ακολουθούνται αυταρχικές κυβερνητικές μέθοδοι. Και τότε και σήμερα, χάος και αναστάτωση στην εκπαίδευση.

Τότε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος μιλούσε για οργανωμένες μειοψηφίες που αντιδρούσαν. Και σήμερα ο σύγχρονος λόγος του κυβερνητικού εκπροσώπου προπαγάνδας της Κυβέρνησης, στα ίδια λόγια περιορίζεται. Και τότε και σήμερα, η Κυβέρνηση με την πολιτική της προκαλεί καταλήψεις. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και τότε και σήμερα, στις αγορεύσεις της Δεξιάς για οργανωμένες μειοψηφίες, η εκπαιδευτική κοινότητα, οι φοιτητές, οι καθηγητές, μαζί με την κοινωνία έδωσαν μαζική απάντηση στη Δεξιά. Τότε, χωρίς διάλογο, ψηφίστηκε ο ν. 815 για τα πανεπιστήμια, χωρίς ποτέ να εφαρμοστεί. Και σήμερα, χωρίς ίχνος διαλόγου πάλι, ξαναψηφίζεται ο τριαντάρης πια 815, που φαίνεται ότι θα έχει την ίδια τύχη. Και τότε και σήμερα, μιλούν, ψευδολογώντας για μεταρρύθμιση. Τότε, ένα χρόνο περίπου μετά, θυμίζω ότι οι Έλληνες πολίτες μπροστά στα αδιέξοδα που δημιούργησε η Δεξιά για τη χώρα και τους Έλληνες, έδωσαν το 1981 την εντολή για κυβέρνηση στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.

(ΧΑ)

Και σήμερα βλέποντας τον κατήφορο στον οποίο μας οδηγεί η ίδια συντηρητική πολιτική της Δεξιάς οι πολίτες φωνάζουν «φτάνει πια» και εναποθέτουν τις ελπίδες τους ξανά στη δημοκρατική παράταξη. Τότε μετά τη λαϊκή εντολή του '81, ένα χρόνο μετά ψηφίστηκε μετά από πραγματικό διάλογο ο πιο σύγχρονος νόμος πλαίσιο στην Ευρώπη, που έδωσε πνοή και δύναμη στα πανεπιστήμια για δύο δεκαετίες και πλέον. Και σήμερα οι πολίτες κρατούν στα χέρια τους το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ, το πραγματικό μεταρρυθμιστικό σχέδιο που έχει ανάγκη ο τόπος. Με το πρόγραμμα μπορούν να ελπίζουν ξανά, ιδιαίτερα οι νέοι της πατρίδας μας. Και σήμερα το ΠΑΣΟΚ θα δώσει τη λύση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα κράτη και οι κοινωνίες που θέλουν να έχουν ισότιμο ρόλο στις νέες ευρωπαϊκές και διεθνείς εξελίξεις που διαμορφώνει η παγκοσμιοποίηση, θα πρέπει να διαθέτουν σχέδιο για την οικονομική και κοινωνική τους ανάπτυξη, σχέδιο και πολιτικές που θα δίνουν προτεραιότητα στον κρίσιμο ρόλο της παιδείας και θα στηρίζουν τον ουσιαστικό ρόλο της εκπαίδευσης. Η Ελλάδα πρέπει να στοχεύει σε ένα ισχυρό ευρωπαϊκό αλλά και διεθνή ρόλο με δυνατή οικονομία, αλλά και μια δίκαιη κοινωνία συνοχής και αλληλεγγύης. Το μέλλον της χώρας μας και της νέας γενιάς χρειάζεται μια παιδεία για όλους ανεξάρτητα από την κοινωνική τους θέση. Χρειαζόμαστε ένα νέο εκπαιδευτικό σύστημα από την πρωτοβάθμια ως την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Χρειαζόμαστε ένα νέο δημόσιο πανεπιστήμιο που θα ανταποκρίνεται στις αναπτυξιακές προσδοκίες της ελληνικής κοινωνίας.

Η αδυναμία της Κυβέρνησης Καραμανλή -που είναι εμφανής- να ανταποκριθεί σε αυτό το σύγχρονο αίτημα την οδήγησε τρία χρόνια τώρα στη συνειδητή επιλογή της απαξίωσης της δημόσιας εκπαίδευσης. Οι δημόσιες δαπάνες για την παιδεία συνεχώς μειώνονται, ενώ τα βάρη για την κάθε οικογένεια συνεχώς αυξάνονται. Ο δημοκρατικός διάλογος αντικαταστάθηκε από τον αυταρχισμό. Σημαντικές αρμοδιότητες άλλωστε του Υπουργείου Παιδείας τις διαχειρίζεται ο κ. Πολύδωρας.

Η Κυβέρνηση ως τελευταία σανίδα σωτηρίας επέλεξε την όξυνση και την πόλωση, που κρατούν ερμητικά κλειστά τα πανεπιστήμια. Πιστεύετε άραγε, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι με αυτόν τον τρόπο μπορείτε να κρατηθείτε γαντζωμένοι στην εξουσία; Δικαιούσθε, κύριοι της Κυβέρνησης, γι' αυτήν σας την σκοπιμότητα να ποδοπατείτε τη ζωή και τα όνειρα των νέων;

Οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου σας είναι πρόχειρες, αποσπασματικές αλλά και αντιφατικές. Το ίδιο το νομοσχέδιο είναι πρόχειρα γραμμένο. Θυμίζω την κοινωνική ανάπτυξη της κοινωνίας. Κυρίως, όμως, είναι συντηρητικές διευθετήσεις για το χθες και απέχουν πολύ για τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις για το μέλλον. Η Νέα Δημοκρατία παραμένει προσκολλημένη στο παρελθόν του 1980 και φορά ωτοσπίδες στο κάλεσμα του μέλλοντος.

Η ανάγκη για αναβάθμιση της ποιότητας σπουδών δεν απασχολεί το νομοσχέδιο. Τα τετραετή ακαδημαϊκά προγράμματα που καθιερώνονται θυμίζουν περισσότερο τα προκοσούμφωνα που έχουν καταργηθεί εδώ και είκοσι πέντε χρόνια, παρά ισότιμες συμφωνίες πολιτείας και αυτοδιοικουμένων πανεπιστημίων με στόχους, υποχρεώσεις, δικαιώματα αλλά και χρηματοδότηση.

Ας δούμε, όμως, και ένα θέμα που έχει πολυδιαφημιστεί, τους λεγόμενους αιώνιους φοιτητές. Ενώ με το ισχύον πλαίσιο η φοιτητική μέριμνα παραδείγματος χάρη για ένα τμήμα πενταετούς διάρκειας παρέχεται για επτά περίπου χρόνια, εσείς το επεκτείνετε στο δέκα χρόνια, δίνετε δηλαδή κίνητρο για να μην τελειώσει στα πέντε χρόνια ο φοιτητής και να κάτσει στα δέκα χρόνια.

Καμιά αναφορά για την ανάγκη εκπροσώπησης στα όργανα φοιτητών, που είναι μόνο στην κανονική διάρκεια της θητείας. Κανένας εσωτερικός κανονισμός δεν θα ψηφιστεί, εάν δεν έχει την έγκριση του ιδιαίτερου γραφείου του Υπουργού. Μιλάτε για αυτοδιοίκηση, αλλά οι ρυθμίσεις σας οδηγούν στον ασφυκτικό κρατικό έλεγχο που ποδηγεί την ακαδημαϊκή ελευθερία.

Αυτοτέλεια και αξιολόγηση, κύριοι συνάδελφοι, πάνε μαζί. Αξιολόγηση δεν μπορεί να γίνει χωρίς ουσιαστική αυτοτέλεια των πανεπιστημίων, αλλά και αυτοτέλεια δεν υπάρχει χωρίς αξιολόγηση και κοινωνικό έλεγχο. Είναι χωρίς νόημα και περιεχόμενο.

Οι αναγκαίες αλλαγές προϋποθέτουν ένα αξιολογικό πλαίσιο χρηματοδότησης που σήμερα δεν υπάρχει. Η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους άλλωστε αναφέρει «καμιά επιβάρυνση για τον κρατικό προϋπολογισμό από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο». Αυτό δείχνει και την κενότητα των λόγων σας περί χρηματοδότησης.

(ST)

(1XA)

Η κοινωνία, κύριοι συνάδελφοι, ζητά ανοιχτά πανεπιστήμια και εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, την παραπλανάτε, δείχνοντας ως φταίχτες μόνο τους φοιτητές και τους καθηγητές, ενώ είστε φταίχτες οι ίδιοι. Οι πολίτες είναι πεπεισμένοι πια ότι η Νέα Δημοκρατία είναι ανήμπορη να προχωρήσει σε πραγματικές μεταρρυθμίσεις. Στηρίζουν τις ελπίδες τους ξανά στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την αναβάθμιση της παιδείας των Ελλήνων. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στηρίζει τη δημόσια εκπαίδευση. Δεσμεύεται για την κατά προτεραιότητα επένδυση στη γνώση και τις αξίες και εγγυάται το δικαίωμα στη γνώση για όλους τους Έλληνες. Εμείς θέλουμε πανεπιστήμια και ΤΕΙ με διεθνή ρόλο, αυτόνομα και αυτοδιοικούμενα, με αναβαθμισμένα προγράμματα σπουδών, με επαρκή κρατική χρηματοδότηση, ισχυρούς μηχανισμούς κοινωνικής λογοδοσίας και απόλυτη διαφάνεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για όλους αυτούς τους λόγους καταψηφίζει συνολικά το νομοσχέδιο που μας γυρίζει πίσω. Οι εκλογές που έρχονται άλλωστε στην ώρα τους -θα έρθει η ώρα τους- θα δώσουν οριστική λύση στο πρόβλημα της χώρας και σε όλα τα άλυτα προβλήματα που αφήνετε πίσω στο φεύγα σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Έκτορας Νασιώκας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Οι άλλοι διαγράφονται, κύριε Πρόεδρε; Ο Κανονισμός λέει ότι, αν δεν είναι εδώ κάποιος συνάδελφος να μιλήσει, διαγράφεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Υπήρξε παράκληση όμως και υπάρχει και μια πρακτική, εφ' όσον έχουν αυτήν την υποχρέωση και για λόγους αντικειμενικούς δεν μπορούν να είναι εδώ, να ομιλήσουν αργότερα.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Για να μιλήσουμε και εμείς. Αφού είμαστε εμείς εδώ, ας καλύψουμε το κενό και ας πάνε στη θέση μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα δοθεί η δυνατότητα πάντως και σε εσάς να μιλήσετε, κύριε συνάδελφε.

Ορίστε, κύριε Νασιώκα.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα ο μήνας έχει 7 Μαρτίου. Τρία χρόνια Νέας Δημοκρατίας και η Νέα Δημοκρατία γιορτάζει. Αλήθεια, τι γιορτάζει; Τα μεγαλύτερα, τα περισσότερα προβλήματα που φόρτωσε στις πλάτες των πολιτών; Τρία χρόνια πριν όλα ήταν καλύτερα γι' αυτούς.

Σήμερα οι πολίτες διακατέχονται από έντονη απαισιοδοξία και αντιμετωπίζουν απρόβλεπτα αδιέξοδα. Και όλα αυτά είναι συνεπακόλουθα της ταξικής πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας υπέρ των ολίγων, μιας πολιτικής που οδήγησε τους πολίτες σε πολύ δυσκολότερη θέση και έφερε δραματική μείωση των εισοδημάτων μεγάλων τάξεων, με πρώτους τους αγρότες που σήμερα βρίσκονται στους δρόμους και υπάρχει και το παράδοξο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση να διαβεβαιώνει τους αγρότες ότι το εισόδημά τους αυτήν την τριετία αυξήθηκε, με τους μικρομεσαίους επαγγελματίες, με την περιφέρεια που βρίσκεται σε υστέρηση με τα εκατόν ογδόντα εννιά έργα, με τα μεγάλα έργα της περιφέρειας που απεντάχθηκαν από Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης και τώρα κατατίθενται ως γέφυρες για το Δ', με το κοινωνικό κράτος που υποβιβάζεται και υποβαθμίζεται και οι ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες του πληθυσμού είναι αυτές που πλήττονται περισσότερο.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα, όμως, της αδιέξοδης πολιτικής της Κυβέρνησης είναι η παιδεία. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα ταξικής αντιλαϊκής πολιτικής από ό,τι έκανε στη εκπαίδευση και στην παιδεία αυτά τα τρία χρόνια η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν υπήρξε. Ίσως υπήρξε δεκαπέντε χρόνια πριν, η περίοδος Τεμπονέρα, ίσως και παλιότερα, αλλά πάντως σε περιόδους διακυβέρνησης της χώρας από τη συντηρητική παράταξη, όταν η χώρα και η νεολαία μας και η παιδεία μπαίνει σε περιπέτεια.

Τι έκανε αυτά τα τρία χρόνια; Μείωση της χρηματοδότησης, καμιά ποιοτική παρέμβαση ούτε στη λειτουργία ούτε στο πρόγραμμα ούτε στο περιεχόμενο σπουδών, περιορισμό της πρόσβασης και κυρίως και περισσότερο στις χαμηλότερες οικονομικές τάξεις και βεβαίως συντηρητικοποίηση και κομματικοποίηση της εκπαίδευσης. Παραδείγματα: Μείωση της χρηματοδότησης; Τρεις συνεχείς Προϋπολογισμοί με χαμηλότερο ποσοστό. Πού είναι η δέσμευση της Κυβέρνησης, του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας, του κυρίου Πρωθυπουργού προσωπικά δέκα μήνες μετά την ανάληψη της ευθύνης της διακυβέρνησης της χώρας, όταν είπε ότι σταδιακά μέσα στην τετραετία θα φτάσουμε στο 5% του ΑΕΠ; Έχουμε πραγματική μείωση. Ποιοτική παρέμβαση; Έρευνα; Προγράμματα σπουδών; Τι να σας πω; Καμιά ουσιαστικά βιβλιοθήκη δεν ξεκίνησε.

(PD)

(1ST)

Να σας θυμίσω μόνο ότι στη Σχολή Καλών Τεχνών της Θεσσαλονίκης η βιβλιοθήκη είναι κλειστή τρία χρόνια τώρα. Και μιλάτε για εκπαίδευση και για έρευνα;

Η συντηρητικοποίησή και η κομματικοποίησή φάνηκε με την απόφασή σας μέσα σε μία νύχτα να αντικαταστήσετε όλους τους προϊστάμενους με ταξικά γαλάζιους, βαθιά γαλάζιους προϊσταμένους σε όλη τη μέση εκπαίδευση παραδείγματος χάρη. Και βεβαίως έρχομαι στον περιορισμό της πρόσβασης τα οποία είναι από δικά σας έγγραφα, κύριε Υφυπουργέ, του Υπουργείου. Αφορούν το Νομό της Λάρισας αλλά ισχύει το ίδιο για όλη την Ελλάδα.

Μειώθηκαν με το τέχνασμα της βάρης του δέκα που επικοινωνιακά εκμεταλλεύτηκε πάρα πολύ, αυτοί που εισάγονται στην ανώτατη εκπαίδευση. Στο Νομό της Λάρισας είχαμε εισαγωγή το 2003-2004 του 80% αυτών που έδιναν εξετάσεις. Θα καταθέσω τα στοιχεία. Το 2005-2006 από το 80,36% πήγαμε στο 67,70%. Δηλαδή είχαμε 13% λιγότερο. Και αν ήταν αυτή η μόνη μείωση θα είχε μία λογική. Θα σας δώσω τα στοιχεία κατά επαρχία για να δείτε ποιο ακριβώς κάτοικοι, ποιες κυρίως περιοχές επλήγησαν από το δικό σας μέτρο.

Στην πόλη της Λάρισας η μείωση ήταν 12%. Στην επαρχία της Λάρισας η μείωση ήταν 10% παραπάνω, 22%. Στην επαρχία της Ελάσσονος από 75%

πετύχαιναν από αυτούς που έδιναν εξετάσεις τώρα πετυχαίνει το 54%. Στην επαρχία των Φαρσάλων από 77,85% τώρα πετυχαίνει το 63,46%. Στην επαρχία του Τιρνάβου από το 84% τώρα πήγαμε στο 66% και στην υπόλοιπη επαρχία δηλαδή στις μικρότερες περιοχές από το 76% που πετύχαινε τώρα πέτυχε το 44%. Ένα στα δύο παιδιά έμεινε έξω.

Και δεν θα μπορούσε να γίνει αλλιώς με τη χρηματοδότηση που κάνετε και με την ταξική σας πολιτική και θα σας δώσω εδώ και ένα ακόμα στοιχείο και θα τα καταθέσω. Οι ώρες ενισχυτικής διδασκαλίας, η παράκαμψη των φροντιστηρίων, η ενίσχυση των μαθητών μειώθηκαν σαν γενικό σύνολο 37%, στην πόλη της Λάρισας 39,56% και στην επαρχία στο σύνολό της 32,04%. Αυτή λοιπόν είναι η πολιτική σας αυτά είναι τα αποτελέσματα της πολιτικής σας. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παιδεία είναι εθνικό θέμα, το εκμεταλλεύεστε όμως επικοινωνιακά και εκμεταλλεύεστε και τη θέληση των πολιτών, την πραγματική θέληση για να αλλάξει ο χώρος της παιδείας. Κρατάτε το χώρο της εκπαίδευσης σε αναταραχή. Έχετε τα πανεπιστήμια κλειστά οδηγείτε σε κινητοποιήσεις τις οποίες διατηρείτε, βάζετε τους κουκουλοφόρους, έχετε τους γονείς τους φοιτητές τους δασκάλους σε ομηρία. Εκμεταλλεύεστε το χώρο της παιδείας, όπως λέγατε για το άρθρο 16, τώρα που λέτε για το νόμο πλαίσιο για εκλογική ετοιμότητα και για κομματική εκμετάλλευση. Και φέρνετε αυτό που λέτε νόμο πλαίσιο που όχι μόνο δεν είναι μεταρρύθμιση αλλά είναι επιμέρους αλλαγές που σύγχυση μόνο μπορούν να δημιουργήσουν και όχι να βοηθήσουν, όπως το άσυλο παραδείγματος χάρη όπου το υπάρχον πλαίσιο είναι επαρκέστατο αρκεί να υπάρξει η βούληση.

Δεν έχετε καμία από τις βασικές αρχές που χρειαζόταν να έχει το νομοσχέδιό σας, μεγαλύτερη αυτονομία περισσότερη χρηματοδότηση, καλύτερη πρόσβαση, ποιοτική αναβάθμιση και έρευνα, οριζόντια διακίνηση. Πέντε αρχές που διέπουν οποιαδήποτε μεταρρύθμιση οπουδήποτε στην Ευρώπη και την Αμερική δεν τις συμπεριλαμβάνετε. Τι έχετε: Συγκεντρωτισμό, γραφειοκρατία, παρέμβαση στο χώρο των ΑΕΙ, στραγγαλισμό, έλεγχο και αυτό το ονομάζετε μεταρρύθμιση. Ονομάζετε δηλαδή την απορύθμιση, την παρέμβαση και την εκμετάλλευση, μεταρρύθμιση και πραγματικά σκεπτόμενοι τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις του περασμένου αιώνα και ιδιαίτερα τη μεταρρύθμιση του 1964-1965 του Γεωργίου Παπανδρέου, του Λουκή Ακριτά και κυρίως βεβαίως του Ευάγγελου Παπανούτσου νιώθουν όλοι οι πολίτες ότι όχι μόνο τους κοροϊδεύετε αλλά τους δημιουργείτε και ένα αίσθημα αγωνίας και θυμού. Εκείνη η μεταρρύθμιση άλλαξε την Ελλάδα. Εκεί κατάφεραν να σπουδάσουν οι φτωχότεροι.

(ΜΤ)

(1ΡD)

Έγινε μια επιστημονική, γνώσεως, ειρηνική επανάσταση. Και σήμερα, την περίοδο της παγκοσμιοποίησης και την περίοδο που η γνώση είναι κύριο χαρακτηριστικό και συγκριτικό πλεονέκτημα, τέτοια ανατροπή χρειάζεται και αυτή θα φέρουμε εμείς με το πρόγραμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, καταψηφίζουμε την πολιτική των τριών χρόνων. Καταψηφίζοντας το νομοσχέδιο, καταψηφίζουμε και τα παιχνίδια που παίζετε στις πλάτες των πολιτών. Οι πολίτες καταλαβαίνουν και θα έρθει η στιγμή –δεν είναι μακριά- που θα αντιδράσουν και αυτό θα γίνει με πολύ σκληρό τρόπο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Έκτωρ Νασιώκας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Θανάσης Παπαγεωργίου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Νομός Πιερίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο μεγάλος δάσκαλος Δημήτρης Γλυνός, πριν από ογδόντα χρόνια, σε μια αντίστοιχη συζήτηση που γινόταν εκείνη την περίοδο για τη μεταρρύθμιση στην παιδεία έλεγε: «Δεν μπορεί να υπάρξει μεταρρύθμιση, μεταβολή, αλλαγή χωρίς τη συναίνεση του δασκάλου, χωρίς τη συναίνεση των εκπαιδευτικών. Δεν μπορεί -έλεγε- να υπάρξουν μεταβολές χωρίς να εμπνέονται».

Αν δεν εμπνέονται λοιπόν, οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί, οι δάσκαλοι, οι καθηγητές, η εκπαιδευτική κοινότητα δεν μπορεί να υπάρξει μεταβολή και τα όποια εγχειρήματα γίνονται για μεταβολές παραμένουν προγράμματα, παραμένουν νόμοι κενού περιεχομένου, παραμένουν διατάγματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι γίνεται σήμερα; Υπάρχει κλίμα συναίνεσης, διάλογου για την όποια μεταβολή στο χώρο του πανεπιστημίου ή στο χώρο της παιδείας; Όχι, βέβαια. Αυτό που βιώνουμε όλοι είναι η εκτεταμένη διαταραχή, η πόλωση, οι αντιπαραθέσεις και η καθήλωση στο πανεπιστήμιο, αλλά και στην παιδεία γενικότερα. Αυτό είναι δυστυχώς το κλίμα στο οποίο ζούμε.

Τα τρία χρόνια που κυβερνά η Νέα Δημοκρατία τον τόπο μας δυστυχώς κατέδειξαν ότι δεν επήλθε καμία μεταβολή. Η παιδεία έχει καθηλωθεί. Το πανεπιστήμιο, ιδιαίτερα τους τελευταίους έξι μήνες, έχει διαλυθεί κυριολεκτικά. Χάθηκαν ώρες, μάτωσαν άνθρωποι, εκπαιδευτικοί, φοιτητές, πιο μπροστά οι μαθητές. Σε μια πρωτόφαντη εκτεταμένη απεργία προσπάθησαν να αναδείξουν το πρόβλημα της πρωτοβάθμιας, όπως προσπάθησαν να αναδείξουν το πρόβλημα δίπλα τους και οι καθηγητές.

Δυστυχώς, η Κυβέρνηση από ό,τι φαίνεται δεν ενδιαφέρεται για τη συναίνεση, δεν ενδιαφέρεται για το διάλογο. Δυστυχώς αυτά τα χρόνια οδηγηθήκαμε στην ένταση και την παράλυση στο σύνολο και σε όλη τη δομή του εκπαιδευτικού συστήματος.

Τώρα, μετά από τρία χρόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση έφερε ένα νομοσχέδιο το οποίο επικοινωνιακά βάφτισε ως μεταρρυθμιστικό εγχείρημα, προφανώς για να ικανοποιήσει για τα αυτονόητα τους δημοσκόπους και όσους θεωρούν ότι μπορεί να λυθεί το πρόβλημα της παιδείας, χωρίς τους εκπαιδευτικούς, χωρίς την εκπαιδευτική κοινότητα, χωρίς δασκάλους, χωρίς φοιτητές, που όντως χρειάζεται λύση με την αλλαγή ή τις αλλαγές στο πανεπιστήμιο.

Το νομοθέτημα, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, κατά τη γνώμη μου είναι μικρότερο των αναγκών και των απαιτήσεων που έχει η εκπαιδευτική κοινότητα και το πανεπιστήμιο. Πολύ εύστοχα πάρα πολλοί συνάδελφοι το χαρακτήρισαν σαν ένα άθροισμα διευθετήσεων, ένα άθροισμα μερεμετιών. Το χαρακτήρισαν σαν πρόχειρες αποσπασματικές διευθετήσεις και φυσικά το χαρακτήρισαν σαν ένα ανεπαρκές και ανεπεξέργαστο νομοθέτημα.

Με το νόμο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σίγουρο ότι δεν θα λυθεί κανένα μα κανένα πρόβλημα και αυτό είναι που πρέπει να συζητήσουμε σε αυτή την Αίθουσα. Αυτό είναι που πρέπει να συζητήσουμε. Γιατί, όπως προείπα, η παιδεία απαιτεί κατά τη γνώμη μου πάνω από όλα προγραμματισμό, μακροχρόνιες διαδικασίες, συναίνεση, χρηματοδότηση, όλα αυτά που διαπιστώσαμε και συνομολογήσαμε σ' αυτή την Αίθουσα ότι είναι προϋποθέσεις για μεταβολές στην παιδεία και την εκπαίδευση.

Χωρίς συναίνεση, χωρίς πρόγραμμα, χωρίς ενίσχυση της αυτονομίας των πανεπιστημίων, χωρίς αναβάθμιση του περιεχομένου των σπουδών δυστυχώς, κυρίες και κύριοι, δεν λύνεται κανένα μα κανένα πρόβλημα στην παιδεία και την εκπαίδευση.

(ΜΒ)

(1ΜΤ)

Αντίθετα, με αυτό το νομοσχέδιο δημιουργείται για μια ακόμη φορά ένα γραφειοκρατικό σύστημα διοίκησης του πανεπιστημίου ή ενισχύεται, εν πάση περιπτώσει, ο συγκεντρωτισμός και η γραφειοκρατία αναφορικά με τον τρόπο διοίκησης και αντιμετώπισης του πανεπιστημίου. Είναι δυνατόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να πιστεύουμε ότι αυτό το νομοθέτημα θα λύσει προβλήματα στην παιδεία όταν δεν απαντά στο πρόβλημα, ουσιαστικά, της αυτονομίας, δεν απαντά στο πρόβλημα της χρηματοδότησης, δεν απαντά στο πρόβλημα της οριζόντιας κινητικότητας, δεν απαντά στο πρόβλημα της ενίσχυσης της έρευνας και της καλύτερης πρόσβασης στα πανεπιστήμια;

Εν τω μεταξύ τι κάνατε εσείς τρία χρόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, που τώρα θεωρείτε ότι μπορείτε να αλλάξετε τα πράγματα στην παιδεία; Μειώσατε τη χρηματοδότηση στην παιδεία. Μειώσατε τη δυνατότητα πρόσβασης στην παιδεία. Τι κάνατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που είναι και το χειρότερο; Μειώσατε την προσδοκία των Ελλήνων, των εκπαιδευτικών, των μαθητών, των φοιτητών. Αυτό είναι το χειρότερο που κάνατε.

Μειώσατε την προσδοκία που έχουν οι γονείς να σπουδάσουν τα παιδιά τους, τα παιδιά να γίνουν καλοί επιστήμονες, να εξοπλιστούν με γνώσεις και εφόδια προκειμένου να μπουσ στην αγορά εργασίας, να κάνουν οικογένειες, να προσφέρουν στην κοινωνία και στην οικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας το λέω κι εγώ με λύπη ότι μ' αυτό το νομοθετικό εγχείρημα δεν θα γίνει τίποτα. Εδώ θα είμαστε –καλά ν' μαστε- και θα δείτε ότι μετά από ένα-δύο χρόνια δεν θα γίνει τίποτα στο χώρο του πανεπιστημίου.

Και να αναφερθώ σε δύο-τρία συγκεκριμένα θέματα. Είναι δυνατόν σ' αυτό το ελλιπές νομοσχέδιο, σ' αυτό το κατασκευάσμα, να μην λένε τίποτα για τα ΤΕΙ, να μην αναφέρεστε πουθενά για τις ανάγκες ενίσχυσης των ΤΕΙ, για αλλαγές στα ΤΕΙ, για υποβοήθηση των ΤΕΙ; Και θέλετε αυτό το νομοσχέδιο να προσφέρει στην υπόθεση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης; Είναι δυνατόν με μια ιδιότυπη προσέγγιση να φτιάχνετε νέου τύπου αδίκημα αναφορικά με το άσυλο; Και τόσα χρόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που έφταιξε στην προσπάθεια πάταξης του εγκλήματος στα πανεπιστήμια ήταν η έλλειψη νομικού πλαισίου, η έλλειψη νόμων; Όχι βέβαια. Ήταν γιατί έλειψε η βούληση απ' όλους μας, αν θέλετε, και πάνω απ' όλα από την πανεπιστημιακή κοινότητα. Διότι νομικό πλαίσιο υπήρχε. Δεν χρειαζόταν, δεν ήταν μείζονος σημασίας προτεραιότητα η μεταβολή στο άσυλο σήμερα.

Είναι δυνατόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μιλάτε για τετραετή προγραμματισμό και τετραετείς συμφωνίες όταν δεν υπάρχει στοιχειώδης πρόβλεψη για αντίστοιχα ποσά, για αντίστοιχα budgets, για αντίστοιχους προϋπολογισμούς; Κενό γράμμα θα είναι. Θα πηγαينόερχονται οι προγραμματισμοί και τα χαρτιά από το Υπουργείο στα πανεπιστήμια και στις γραμματείες και δεν θα υπάρχει καμιά δυνατότητα να υλοποιηθεί καμιά, μα καμιά πολιτική απ' αυτές τις οποίες υπονοείτε ή θεωρείτε ότι προβλέπει το νομοσχέδιο. Στην πράξη δεν θα υπάρχει τίποτα, διότι υποχρηματοδοτείται η παιδεία. Αυτό είναι το ουσιαστικό.

Είναι δυνατόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να θεωρείτε ότι πρέπει να ανοίξει πάλι μια διαδικασία εσωτερικών κανονισμών και να οπισθοδρομεί όλη η προσπάθεια που έγινε αυτά τα χρόνια να φτιαχτούν εσωτερικοί κανονισμοί έστω και ελλειμματικά, έστω και αν δεν έγιναν όπως απαιτούν οι καιροί; Νομίζω ότι η ίδια η πανεπιστημιακή κοινότητα, οι ίδιοι οι καθηγητές, οι ίδιοι οι δάσκαλοι με τους φοιτητές μπορούν να φτιάξουν σύγχρονους εσωτερικούς κανονισμούς που να ανταποκρίνονται στις ανάγκες του πανεπιστημίου.

Για τις βιβλιοθήκες μήπως λένε τίποτα; Όχι βέβαια.

Αναφέρθηκε σε τέσσερα-πέντε παραδείγματα για να καταδειχθεί ότι αυτό το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν απαντά σε τίποτα απ' αυτά που είναι οι ανάγκες της παιδείας. Δυστυχώς, αποτελεί για μια ακόμη φορά ένα σημείο άκαιρης τριβής, τριβής χωρίς ουσία. Και μην ξεχνάτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι στα ζητήματα της παιδείας πάρα πολλοί ήταν αυτοί –και από το χώρο το δικό μας- που θεώρησαν ότι μπορούν να τα αλλάξουν χωρίς τη συναίνεση, χωρίς τη βούληση, χωρίς τη συμφωνία, χωρίς το διάλογο. Θεώρησαν και σ' εμάς, στην δικιά μας Παράταξη, σε πάρα πολλές των περιπτώσεων, ότι με πόλωση, με ετσιθελισμό, με επιβολή μπορούν να επιφέρουν αλλαγές. Δεν ήρθαν οι αλλαγές. Δεν θα έρθουν και τώρα οι αλλαγές και αυτό είναι στο τέλος-τέλος ο λογαριασμός που θα πληρώσει πάνω απ' όλα η κοινωνία, οι φοιτητές, οι καθηγητές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαταραχή, οι μεταβολές, που υποτίθεται ότι επιχειρείτε, επιφέρουν πολύ μεγαλύτερο κόστος απ' αυτό το οποίο θεωρείτε εσείς ότι είναι όφελος. Δυστυχώς, αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα. Και φυσικά τώρα πια, μιας και μπαίνουμε σε προεκλογική περίοδο, μιας και στήνεται το σκηνικό, είναι η ώρα πια να απαντήσουν κάποιοι άλλοι, να απαντήσει ο λαός για το αν οι πολιτικές αυτές είναι ατελέσφορες, για το αν κάποιες άλλες πολιτικές θα είναι τελέσφορες. Αυτό απαιτούμε, αυτό θέτουμε εδώ και πάρα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Αυτό πρέπει να κάνετε, αν θέλετε να λύσετε το δράμα που ζει η παιδεία, που ζει η εκπαίδευση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος.

(GH)

(1MB)

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν πριν από λίγο καιρό συζητούσαμε τόσο στην αρμόδια επιτροπή για την Αναθεώρηση του Συντάγματος όσο και στην Ολομέλεια της Βουλής αυτή την κορυφαία υπόθεση της Συνταγματικής Αναθεώρησης και εξειδικεύαμε και εστιάζαμε την προσοχή μας στις προτεινόμενες αλλαγές στο άρθρο 16 τονίζαμε με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο και το έπραττα και εγώ ως γενικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ότι πριν από την αναθεώρηση του άρθρου 16 προηγούνται σημαντικά θεσμικά μέτρα για την αναβάθμιση του δημοσίου πανεπιστημίου και υπογραμμιζαμε ότι η αναβάθμιση του δημοσίου πανεπιστημίου αποτελεί για την κυβέρνηση Καραμανλή κορυφαία εθνική και κοινωνική προτεραιότητα. Αυτή η υπόθεση λοιπόν, προχωρεί σήμερα και προχωρεί με αποφασιστικό τρόπο.

Ακούω από κάποιες πλευρές να διατυπώνεται μια κριτική άποψη ότι είναι λεία άτολμο και δεν είναι πλήρες το νομοσχέδιο. Το νομοσχέδιο της κυρίας Γιαννάκου αποτελεί μια πολύ σημαντική αρχή. Βεβαίως δεν λύνει όλα τα ζητήματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, αλλά είναι ένα άλμα προς τα εμπρός, είναι μια σημαντική αρχή για την ουσιαστική αναβάθμιση του δημοσίου διαταξικού πανεπιστημίου και βεβαίως θα ακολουθήσουν και άλλα βήματα και άλλες σημαντικές μεταρρυθμίσεις προς την ίδια κατεύθυνση.

Τώρα άκουσα χθες από την πλευρά τόσο του ΠΑ.ΣΟ.Κ, τον κύριο Κακλαμάνη, τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής, όσο και από την πλευρά των άλλων κομμάτων της Αντιπολίτευσης, τον κύριο Αλαβάνο, τον Πρόεδρο του Συνασπισμού και άλλους, να καλούν την κυβέρνηση να πάρει το νομοθέτημα αυτό πίσω.

Θεωρώ κύριε Υπουργέ ότι η κυβέρνηση εξάντλησε τα περιθώρια διαλόγου. Όπως ξέρετε είμαι υπέρ του διαλόγου και της κοινωνικής συναίνεσης και ήταν η βασική μου πυξίδα στα δύο χρόνια που κάναμε σημαντικές μεταρρυθμίσεις και στα εργασιακά και σε άλλα πεδία στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Στη συγκεκριμένη όμως περίπτωση η κυβέρνηση εξάντλησε τα περιθώρια του διαλόγου. Και αν –που δεν υπάρχει τέτοια περίπτωση, κάνω υπόθεση εργασίας- κυρία Υπουργέ περνούσε από την κυβέρνηση έστω και για ένα δευτερόλεπτο η σκέψη να κάνει πίσω ή να ακολουθήσει βήμα σημειωτών στις μεταρρυθμίσεις στην παιδεία που αποτελούν καθολικό αίτημα του ελληνικού λαού, νομίζω ότι αυτό που θα μας απέμενε ήταν να τα μαζέψουμε και να πάμε σπίτι μας, διότι ο ελληνικός λαός μας εξέλεξε για να κυβερνήσουμε, μας εξέλεξε για να αλλάξουμε τα κακώς κείμενα και να ισιώσουμε τα στραβά που υπάρχουν σ' αυτό τον τόπο. Δεν έχουμε δικαίωμα λοιπόν, να κάνουμε πίσω, ούτε όπως λέμε στο ποδόσφαιρο να ακολουθούμε την τακτική του ροκανίσματος του χρόνου. Μεταρρυθμίσεις λοιπόν, εδώ και τώρα, ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις.

Ας δούμε σε τι κατάσταση παρέλαβε η Νέα Δημοκρατία το δημόσιο πανεπιστήμιο. Η πάλη ποτέ αλήστου μνήμης εποχή της προικοδοτήσεως από τον αφέντη καθηγητή, τον πατέρα αφέντη καθηγητή της κορασίδος, της θυγατρός με την έδρα –υπήρξε και αυτή εποχή που έδινε ο πατέρας αφέντης καθηγητής ως προικοδοσία στην κόρη του την έδρα, στο γαμπρό που την παντρεύονταν- αυτή λοιπόν, η αλήστου μνήμης εποχή, που δεν την νοσταλγούμε καθόλου έδωσε τη θέση της στην εποχή των κλειστών συντεχνιακών συμφερόντων και κυκλωμάτων. Μια κλειστή ομάδα διδασκόντων σε στενή συνεργασία με μια κλειστή ομάδα κατ' επάγγελμα συνδικαλιστών φοιτητών έχουν μετατρέψει τα πανεπιστήμιά μας, που έχουν τεράστιες και ουσιαστικές και ανεξάντλητες δυνατότητες σε μια κάστα που εξυπηρετεί τα δικά τους και μόνο συμφέροντα. Και δεν αφορά η οποιαδήποτε πράξη ή πρωτοβουλία τους το δημόσιο συμφέρον, το συμφέρον της ελληνικής κοινωνίας.

(GH)

(1GH)

Σ' αυτά τα πλαίσια λοιπόν τα τελευταία χρόνια είδαμε τα πανεπιστήμια να γνωρίζουν μια δραστική υποβάθμιση της ποιότητας σπουδών και των πτυχίων τους, είδαμε να κλείνουν την πόρτα σε διαπρεπείς επιστήμονες, όπως ο Δημήτρης Νανόπουλος στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, είδαμε να δημιουργείται

για νουτροπία δημοσίου υπαλλήλων στη χειριστή εκδοχή της, στην κακή της εκδοχή.

Κοντά σ' αυτά είδαμε να καίγονται δημόσια κτίρια, τα οποία δεν είναι περιουσία ούτε του κυρίου Καραμανλή, ούτε του κυρίου Παπανδρέου, ούτε του κυρίου Αλαβάνου, ούτε της κυρίας Παπαρήγα, ούτε δική μας περιουσία! Είναι περιουσία του ελληνικού λαού, την οποία έδωσαν στο δημόσιο οι εθνικοί ευεργέτες ο Ζάππας, ο Τσοίτσας, ο Πάντος, οι Αβέρωφ, για να μπορούν να διεκδικήσουν ένα καλύτερο μέλλον τα φτωχά παιδιά της ελληνικής οικογένειας και ιδιαίτερα τα παιδιά που δεν έχουν τη δυνατότητα να σπουδάσουν εκτός των ελληνικών συνόρων και διεκδικούν ένα κοινωνικό διαβατήριο μέσω των σπουδών τους για μια καλύτερη πορεία στην ελληνική κοινωνία.

Είδαμε λοιπόν αυτά τα κτίρια να πυρπολούνται από τους «γνωστούς αγνώστους», είδαμε το εθνικό μας σύμβολο να καίγεται μέσα και έξω από το δημόσιο πανεπιστήμιο και παραμέναμε τόσο καιρό οι λειτουργοί του ελληνικού πολιτικού συστήματος αδρανείς και αδιάφοροι. Αυτή η κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί, γιατί αποτελεί όνειδρο για ολόκληρο τον πολιτικό κόσμο!

Είναι ψέμα ότι καταργούμε το άσυλο με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου. Το άσυλο θωρακίζεται και μπαίνει στη σωστή του βάση. Δεν είναι δυνατόν στο όνομα της ελευθερίας, της προστασίας της ελευθερίας, στη διακίνηση των ιδεών που είναι απαραίτητη και έχει κατακτηθεί με κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες να προσφέρεται στέγαστρο και καταφύγιο για κάθε είδους κακοποιό και εγκληματική πράξη.

Τώρα, το σχέδιο νόμου δίνει απάντηση στα βασικά ζητήματα: αξιολόγηση και στα πλαίσια της αξιολόγησης θα πρέπει να δούμε και την αύξηση της χρηματοδότησης –ναι, αλλά για τα πανεπιστήμια τα οποία πιάνουν τους στόχους της αξιολόγησης- νέος τρόπος εκλογής μελών ΔΕΠ, νέος τρόπος εκλογής πρυτανικών αρχών, διεύρυνση της δημοκρατίας μέσα στο πανεπιστήμιο, θωράκιση του ασύλου και αποκατάσταση της πραγματικής εννοίας του ασύλου, κοινωνικά μέτρα για τους αδύναμους οικονομικά σπουδαστές, το θέμα των συγγραμμάτων.

Εγώ θέλω να επισημάνω εδώ, κυρία Υπουργέ, ότι πρέπει να κλείσετε τα αυτιά σας –και ξέρω την ευαισθησία σας, γιατί έχω την τιμή να γνωρίζομαι μαζί σας από τα έδρανα της οργάνωσης νέων της Νέας Δημοκρατίας- σε κάποιες νεοφιλελεύθερες σειρήνες. Δεν έχω τίποτα με τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, αλλά θεωρώ πως αυτές οι απόψεις –αν μεταφέρθηκαν σωστά και τις διάβασα σωστά- ότι πρέπει οι φοιτητές που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να εργάζονται και ότι πρέπει να καθιερωθούν διδάκτρα για όλους, είναι επικίνδυνες απόψεις.

Η δημόσια παιδεία πρέπει να παραμείνει δημοσίως αγαθό. Το δημόσιο πανεπιστήμιο πρέπει να διατηρήσει τον κοινωνικό του χαρακτήρα, αλλά όχι να πετιούνται χρήματα σε μία κατάσταση η οποία δεν έχει πάτο, να φεύγουν δηλαδή τα χρήματα του ελληνικού λαού προς κατευθύνσεις, στις οποίες δεν πιάνουν τόπο.

Τώρα, ο τόπος έχει ανάγκη –και καταλήγω κύριε Πρόεδρε- από ένα ουσιαστικό εθνικό σύστημα παιδείας, μέσα στο οποίο θα ενταχθούν όλες οι εκφάνσεις της εκπαιδευτικής δραστηριότητας.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Ένα λεπτό, με την κατανόησή σας.

Θεωρώ, κυρία Υπουργέ –ξέρω ότι έχετε την ευαισθησία- πως θα πρέπει με την ευκαιρία της ευρείας συζήτησης που γίνεται για τα θέματα της παιδείας να διευρύνουμε τα ζητήματα και να επεκταθούμε κάποια στιγμή και στην ποιότητα της παρεχομένης εκπαίδευσης στις υπόλοιπες δύο βαθμίδες.

Να ξαναδοούμε τα θέματα της γλώσσας, κυρία Υπουργέ, να δούμε γιατί από το εκπαιδευτικό σύστημα τα παιδιά μας, που καλούνται να διαχειριστούν μία γλώσσα τριών χιλιάδων ετών που αποτελεί τη βάση του γλωσσικού πολιτισμού όλων των υπολοίπων εθνών, βγαίνουν με γλωσσική αμάθεια ή γλωσσική ημιμάθεια. Αυτά πρέπει να τα λύσουμε.

Να δούμε γιατί δεν υπάρχει πραγματικά δωρεάν εκπαίδευση στην Ελλάδα! Ο ΟΟΣΑ υπολογίζει ότι δύομισι δισεκατομμύρια ευρώ βγάζει από την τσέπη της η ελληνική οικογένεια, τα εκταμιεύει κάθε χρόνο, για υποστηρικτικές διδασκαλίες που αποτελούν ένα σύστημα υποστήριξης της υπάρχουσας παιδείας ή παραπαιδείας, γιατί ο βασικός εκπαιδευτικός κορμός δεν δίνει στα παιδιά τις γνώσεις που πρέπει να έχουν.

Κλείνω λέγοντας ότι το θέμα της παιδείας αποτελεί τη μεγάλη πρόκληση για όλο τον πολιτικό κόσμο. Ή θα κατοχυρώσουμε το μέλλον σε έναν κόσμο χωρίς σύνορα ή θα χάσουμε το μέλλον. Και πρέπει να γνωρίζουμε ότι αν στους προηγούμενες αιώνες, στο 19ο και στον 20ο αιώνα, η ανισότητα μεταξύ των κοινωνικών ομάδων και των κοινωνικών τάξεων προσδιοριζόταν από την κατοχή των μέσων παραγωγής, στον 21ο αιώνα η ανισότητα αυτή θα προσδιορίζεται και θα καθορίζεται από την δυνατότητα πρόσβασης στα γνωστικά μέσα, στις νέες τεχνολογίες.

(DP)

(1GK)

Ας μην καταστήσουμε τους ελληνοπαίδες στο παρόν και στο μέλλον παρίες της διεθνούς κοινότητας. Ας έχουμε τα παιδιά μας πρωταγωνιστές και πρωτοπόρους. Και αυτή τη διέξοδο μας τη δίνει μια γενναία μεταρρύθμιση στο χώρο της παιδείας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Βασίλειος Τόγιας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΟΓΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε πριν από λίγο το συνάδελφο κύριο Παναγιωτόπουλο να ανησυχεί και να εκφράζει αυτή την ανησυχία του στην κυρία Υπουργό μήπως και πάρει πίσω το νομοσχέδιο για την εκπαιδευτική πολιτική στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης γιατί, όπως είπε, «ο ελληνικός λαός μας έδωσε εντολή να κυβερνήσουμε».

Η δική μου απορία είναι η εξής: Πραγματικά η εντολή ήταν εντολή διακυβέρνησης. Μήπως όμως στο χώρο της παιδείας ήταν και «εντολή» να έχετε κλειστά πανεπιστήμια, γιατί το αποτέλεσμα της πολιτικής σας μετά από τρία χρόνια είναι ότι τα πανεπιστήμια είναι κλειστά. Αυτή είναι η πραγματικότητα, για να ξέρουμε σε ποια πραγματικότητα θα βασιζόμαστε, όταν μιλάμε.

Η υποβάθμιση της παιδείας και η σύγκρουση στο χώρο της παιδείας, που ξεκίνησε από τις κατώτερες βαθμίδες, έφτασε στο χώρο των πανεπιστημίων και μετά από τρία χρόνια τα πανεπιστήμια είναι νεκρή φύση. Δεν λειτουργεί τίποτα. Ασχέτως προθέσεων –δεν θα κάνω εδώ δική προθέσεων- δεν πιστεύω ότι υπάρχει Κυβέρνηση, αν και αυτό θα μπορούσε να το υποθέσει κανείς, γιατί η πολιτική της είχε και ένα σχεδιασμό συνειδητής υποβάθμισης και απαξίωσης της δημόσιας εκπαίδευσης και ειδικότερα της απαξίωσης του ελληνικού πανεπιστημίου.

Το πρώτο αποτέλεσμα της πολιτικής σας μετά από τρία χρόνια είναι αυτό. Η παιδεία είναι σε ώρα μηδέν. Νεκρά πανεπιστήμια. Και εδώ δεν μιλάμε για καλά ή κακά πανεπιστήμια, μιλάμε για κλειστά πανεπιστήμια. Και ενώ έχετε στους οραματισμούς σας –που τους επικαλείστε στα λόγια- τις ευρωπαϊκές πραγματικότητες, τις εξελίξεις, τις σύγχρονες τεχνολογίες, είστε η μοναδική Κυβέρνηση –δεν πιστεύω ότι υπάρχει άλλο παράδειγμα στον κόσμο- που μετά από τρία χρόνια διακυβέρνησης δεν λειτουργεί τίποτα στον πιο κρίσιμο και αιχμηρό χώρο της εκπαίδευσης, τα ελληνικά πανεπιστήμια και τα τεχνολογικά ιδρύματα. Αυτό είναι το έργο σας. Αυτό το κάνατε.

Τι δεν κάνατε, όμως; Ισχυρίζεστε αυτόρεσκα ότι κάνατε μεταρρύθμιση. Αλλά, επιτέλους, δεν είναι ό,τι δηλώσει κανείς σε αυτή τη χώρα. Μεταρρύθμιση έχει γνωρίσει το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα. Κατά τη γνώμη μου, η κορυφαία μεταρρύθμιση ήταν το 1982.

Βέβαια εδώ θα κάνω και πάλι μια παραπομπή στον προηγούμενο συνάδελφο. Σωστά περιγράψατε, κύριε Παναγιωτόπουλε, το αλήστου μνήμης καθεστώς της έδρας. Πρέπει όμως να σας πω ότι αυτό το καθεστώς το συντηρούσε η ίδια πολιτική, που εξέφραζαν οι τότε κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας. Και αυτό το καθεστώς του αναχρονισμού, του αυταρχισμού και του συντηρητισμού επιχειρήσατε με ένα ανάλογο νομοθέτημα το 1979 να το αναπαράγετε.

Το 1982 υπήρξε σοβαρή μεταρρύθμιση. Ξέρετε γιατί ήταν σοβαρή μεταρρύθμιση; Γιατί απαντούσε στο αίτημα της εποχής για ένα ανοικτό, σύγχρονο, συμμετοχικό πανεπιστήμιο. Ο θεσμός της έδρας καταργήθηκε και άρχισε να λειτουργεί το εκπαιδευτικό σύστημα. Τα προγράμματα σπουδών άρχισαν να εκσυγχρονίζονται και ένας άνεμος δημιουργίας στην κυριολεξία διαπερνούσε τους πάντες: Την ακαδημαϊκή κοινότητα από τους φοιτητές και τους διδάσκοντες.

(LM)

(1DP)

Αυτή η μεταρρύθμιση, που ήταν πραγματική μεταρρύθμιση, έκλεισε τον κύκλο της, γιατί είχε ένα μειονέκτημα το οποίο φάνηκε στην πορεία. Αυτό το μειονέκτημα ήταν ότι δεν μπόρεσε έγκαιρα να λυθεί το πρόβλημα του κρατισμού και του κρατικού ελέγχου στα πανεπιστήμια.

Τα πανεπιστήμια, μετά από τόσα χρόνια σωστής και εύρυθμης λειτουργίας εκείνης της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, δεν είχαν πλέον την ανάγκη από έναν κρατικό μπαμπούλα, δεν είχαν ανάγκη από έναν παιδονόμο, δεν είχαν ανάγκη από πολιτικές καταστολής, δεν είχαν ανάγκη από το μακρύ χέρι του Υπουργείου Παιδείας, δηλαδή αυτά ακριβώς που κάνατε με την «ψευδομεταρρύθμιση».

Δεν νοείται νομοθέτημα να επεμβαίνει σε πλήρη αντιδιαστολή και αντίφαση με το αυτοδιοικητο των πανεπιστημίων, σε τέτοια λεπτομέρεια, στην καθημερινή λειτουργία των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων. Αυτό είναι το δεύτερο ρεκόρ που έχετε. Δεν υπάρχει κανένα. Βρείτε εσείς ένα νόμο-πλαίσιο που να επεμβαίνει, τόσο λεπτομερειακά στη δημιουργία...

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Το δικό σας, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΟΓΙΑΣ: Κυρία Υπουργέ, επειδή σας άκουσα, θα σας πω το εξής: Σας είπα για το δικό μας το 1982 και θα σας πω και κάτι άλλο. Με το νόμο του 1982 και το νόμο-πλαίσιο του 1982, πολλά απ' αυτά που λέτε και πανηγυρίζετε, δηλώνοντας ότι είναι μεταρρύθμιση, θα μπορούσαν άνετα να γίνουν.

Μα, είστε εκτός εποχής; Το ελληνικό Πανεπιστήμιο και η τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν έχουν ανάγκη από ένα νομοθέτημα παρεμβατικό. Έχουν ανάγκη από μια πραγματική μεταρρύθμιση, από ένα νόμο-πλαίσιο που να απελευθερώσει δυνάμεις, με δύο προϋποθέσεις. Δώστε την πλήρη αυτοδιοίκηση στα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Το κράτος, η πολιτεία να έχει την εποπτεία. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος από το να έχουμε ποιοτικό και ανταγωνιστικό πανεπιστήμιο, ποιοτικά και ανταγωνιστικά τεχνολογικά ιδρύματα. Είναι η προϋπόθεση για την ποιότητα στη γνώση, είναι η προϋπόθεση για να απαντήσουμε θετικά στην αγωνία και στο αίτημα των νέων -και των οικογενειών τους- που λένε «θέλω να ξέρω τι σπουδάζω, να έχω ποιότητα στη γνώση, αντίκρισμα και αξία στο πτυχίο μου».

Μα, δεν θλίβεστε μετά απ' αυτή την κατάσταση, μετά από τη χρόνια αποτυχία της πολιτικής σας, όταν βλέπετε γονιούς να λένε -και είστε υπεύθυνοι γι' αυτό, είστε ηθικοί αυτουργοί - «λυπάμαι και το μετάνιωσα που δεν έστειλα το παιδί από το υστέρημα στο εξωτερικό»; Και αυτό, γιατί απαξιώνετε και υποβαθμίζετε το δημόσιο πανεπιστήμιο. Αυτά είναι λόγια γονιών, είναι λόγια νέων ανθρώπων και είναι το αποτέλεσμα της πολιτικής σας.

Όλο αυτό που είπατε «μεταρρύθμιση» είχε δύο άλλοθι. Κατά την προσωπική μου γνώμη, εάν δεν υπήρχαν αυτά τα δύο άλλοθι δεν θα φέρνατε καν νομοσχέδιο. Το πρώτο ήταν το άσυλο και το δεύτερο οι αιώνιοι φοιτητές. Με αυτά προσπαθήσατε να παίξετε επικοινωνιακά και να γίνετε αρεστοί. Και μάλιστα, ζητήσατε και τη συναίνεση για το θέμα των αιωνίων φοιτητών. Άκουσον άκουσον, νόμος να ρυθμίζει τη διάρκεια φοίτησης στα πανεπιστήμια το 2007!

Αυτή είναι η αντιμεταρρύθμιση, γιατί δεν είναι μεταρρύθμιση, δηλαδή το άσυλο μέσα σε ένα θολό τοπίο και η ρύθμιση των θεμάτων των αιωνίων φοιτητών. Δεν είναι μεταρρύθμιση αυτή. Διδασκαλία, γνώση, έρευνα, μεταπτυχιακά και παιδεία είναι θέματα απόλυτα από την πολιτική σας. Η πολιτική σας είναι αδιέξοδη και καταστροφική. Το έδειξε η πραγματικότητα και σ' αυτό τον ευαίσθητο τομέα. Επειδή μετά από τρία χρόνια υπήρξε αποτυχία πολιτικής, επειδή η παιδεία στην ουσία είναι επένδυση -και υπήρξε και χαμένη επένδυση των χρημάτων, πρώτα απ' όλα του ελληνικού λαού- και επειδή νομίζω ότι ο λαός έχει γνώση και προτάσσει την παιδεία σαν ένα από τα πρώτα θέματα που έχει στη λογική του, θα είναι κριτήριο της καταψήφησης της πολιτικής σας και στις εκλογές, μαζί με όλα τα άλλα.

(ad)

(1LM)

Προφανώς, δεν χρειάζεται να πούμε εμείς το αυτονόητο, ότι καταψηφίζουμε δηλαδή μία ανεπαρκή εκπαιδευτική πολιτική που οδήγησε την ανώτατη εκπαίδευση σε καταστροφή, μίζερια και κλεισιμο, σε ένα θολό και νεκρό τοπίο. Είναι υποχρέωσή μας. Αλλιώς, θα είμαστε και εμείς όπως και εσείς εκτός πραγματικότητας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η συνάδελφος Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κυρία Ελπίδα Τσουρή.

ΕΛΠΙΔΑ ΤΣΟΥΡΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν έπρεπε με δυο κουβέντες να καταθέσουμε την άποψή μας για το νόμο πλαίσιο τον οποίο συζητάμε σήμερα, θα λέγαμε ότι δεν πρόκειται ούτε για νόμο ούτε για πλαίσιο, μέσα στο οποίο καλείται να λειτουργήσει -και μάλιστα να λειτουργήσει αποτελεσματικά- η ανώτατη εκπαίδευση.

Για μια ακόμα φορά βαφτίσατε μεταρρύθμιση μία συρραφή διαχειριστικών και λειτουργικών ρυθμίσεων -ή αν προτιμάτε τροπολογιών- και επιλέξατε συνειδητά να επενδύσετε στην ανασφάλεια των Ελλήνων πολιτών, την οποία οι ίδιοι δημιουργήσατε με την πολιτική και τους χειρισμούς σας. Παίζετε εν ου παικτοίς, αλλά αυτή τη φορά το παιχνίδι είναι επικίνδυνο και έχει ήδη θύματα. Και αν αυτά τα θύματα επρόκειτο να είναι μόνο η Κυβέρνηση και η πολιτική της, ουδείς θα ανησυχούσε, ουδείς θα προβληματιζόταν, εκτός προφανώς από την ίδια.

Τα θύματα όμως εδώ, κυρία Υπουργέ, είναι τα πανεπιστήμια, οι σπουδές, η πανεπιστημιακή κοινότητα, η χώρα και οι Έλληνες πολίτες.

Ακούστηκαν φωνές σύνεσης και μετριοπάθειας από παντού. Κατατέθηκαν συγκεκριμένες προτάσεις εξόδου από την κρίση. Υπήρξαν παρεμβάσεις με τεκμηρίωση και λογική. Όλες απευθύνθηκαν σε ότα μη ακουόντων. Όλες απορρίφθηκαν μετά πολλών επαίνων.

Και έρχεσθε σήμερα στην Ολομέλεια της Βουλής να ζητήσετε τη συναίνεσή της σ' αυτό που εσείς ονομάζετε «νόμο πλαίσιο» εν μέσω κοινωνικών συγκρούσεων, αντιδράσεων, αντιφατικών δηλώσεων και σύγχυσης που πάλι εσείς οι ίδιοι προκαλέσατε με μία -ομολογουμένως- εντυπωσιακή συνέπεια και με την πολύτιμη βέβαια αρωγή των κουκουλοφόρων, έχοντας αποτύχει εν τω μεταξύ να διαχειριστείτε και να διασφαλίσετε ευρύτερες συναινέσεις ακόμα και σ' αυτό το εξαιρετικά κρίσιμο εθνικό ζήτημα της παιδείας.

Εξ αρχής υποβαθμίσατε και απαξιώσατε το όλο εγχείρημα της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, για την αναγκαιότητα του οποίου βεβαίως και όλοι συμφωνήσαμε, η οποία όμως έπρεπε να ανταποκρίνεται στη βασική ανάγκη του ελληνικού λαού για αναβάθμιση του επιπέδου και της ποιότητας σπουδών που παρέχονται στα παιδιά του, εστιάζοντας όλο το δημόσιο διάλογο στα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Όταν και σ' αυτή την προσπάθεια μείνατε μόνοι, αναγορεύσατε ως μείζονα προβλήματα το ακαδημαϊκό άσυλο και τους φοιτητές.

Όμως, η ουσία είναι αλλού. Σας το λένε και σας το φωνάζουν επί ένα χρόνο τώρα η Αντιπολίτευση, η πανεπιστημιακή κοινότητα, οι φοιτητές. Εσείς απλώς δεν θελήσατε να την αγγίξετε. Και δεν θελήσατε να την αγγίξετε επειδή, πρώτον, έπρεπε να ξεβουλευτείτε και, δεύτερον, έπρεπε να πληρώσατε.

Όμως, ούτε τον ασφυκτικό εναγκαλισμό του Υπουργείου -άρα του κράτους- είσθε διατεθειμένοι να εκχωρήσετε, γιατί αυτό επιβάλλει η συγκεντρωτική σας λογική και η πελατειακή σας μικροπολιτική αντίληψη για τα πράγματα ούτε βέβαια να βάλετε το χέρι στην τσέπη προτίθεσθε, αφού άλλες είναι οι πολιτικές σας προτεραιότητες, άλλα συμφέροντα είναι αυτά που εξυπηρετείτε και βεβαίως είναι σαφείς οι ταξικές σας επιλογές.

Ασφαλώς είσθε μια Δεξιά Κυβέρνηση. Δεν θα περίμενε κανείς από σας να αγωνιάτε και να εργάζεσθε για την ενίσχυση του δημόσιου πανεπιστημίου, για μια ποιοτική και ανταγωνιστική δημόσια ανώτατη εκπαίδευση, αλλά να έχετε το θάρρος να το αναγνωρίσετε. Βγείτε και πείτε στον ελληνικό λαό «εμείς ως Κυβέρνηση δεν πιστεύουμε στα δημόσια πανεπιστήμια και δεν θέλουμε να πληρώνουμε για να τα έχουμε...» -εξ άλλου το είπε με άλλα λόγια και ο Πρωθυπουργός- «...θα τα υποβαθμίσουμε λοιπόν όσο μπορούμε και όταν έλθει το πλήρωμα του χρόνου, τα ιδιωτικά πανεπιστήμια θα δώσουν τη λύση της αγοράς».

Καθαρές κουβέντες, καθαρές λύσεις για μια Δεξιά Κυβέρνηση. Όλα τα υπόλοιπα είναι προφάσεις εν αμαρτίαις, είναι προσχήματα τα οποία όχι απλώς ανακυκλώνουν, αλλά επιδεινώνουν τα προβλήματα.

Θα πει κάποιος καλοπροαίρετα «ωραία, η Κυβέρνηση δεν ακουμπάει την ουσία του προβλήματος, παίρνει κάποια μέτρα άτολμα, ανεπαρκή, αλλά -αν θέλετε- είναι κάποια πρώτα βήματα».

Γιατί η Αντιπολίτευση δεν συναινεί σ' αυτόν τον ελάχιστο παρονομαστή;

(NP)

(1AD)

Απαντάμε ευθέως: Γιατί είναι λάθος βήματα προς λάθος κατεύθυνση!

Ποτέ και πουθενά καμία μεταρρύθμιση δεν πέτυχε στο ρόλο της και στην αποστολή της, έχοντας απέναντί της αυτούς με τους οποίους και για τους οποίους γίνεται.

Ποτέ και πουθενά καμία αλλαγή, καμία άνωθεν επιβαλλόμενη απόφαση δεν πέτυχε να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά μία κρίση, διαχειριζόμενη απλώς τα αποτελέσματά της και όχι τα αίτια που τη δημιούργησαν.

Στοχοποιήσατε νέους ανθρώπους, τα παιδιά μας. Δαιμονοποιήσατε κομματικές μειοψηφίες. Απαξιώσατε συλλήβδην και με τρόπο ισοπεδωτικό τους πανεπιστημιακούς δασκάλους. Ε, λάθος αντίπαλο έχετε επιλέξει! Σε λάθος πορεία βαδίζετε και, βεβαίως, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε αυτήν την πορεία δεν είναι

διατεθειμένο να σας παρακολουθήσει.

Είμαι βέβαιη, όμως, κυρία Υπουργέ, πως ούτε εσείς πιστεύετε στις δικές σας ρυθμίσεις και, βεβαίως, δεν είστε διατεθειμένη και να τις εφαρμόσετε στο βαθμό που συνεπάγονται –έστω κατ' ελάχιστον- εκχώρηση αρμοδιοτήτων και αποφάσεων.

Λέγατε την προηγούμενη εβδομάδα στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, κυρία Υπουργέ, ότι κατά το παρελθόν δημιουργήθηκαν τμήματα με αποφάσεις Υπουργών, χωρίς καν να τις έχει προτείνει το Πανεπιστήμιο. Μεταφέρω αυτολεξί την τοποθέτησή σας: «Εμείς δεν θέλουμε και δεν το κάνουμε.»

Και όμως και το θέλατε και το κάνατε. Γιατί λίγες μέρες πριν μαζί με τη συνάδελφό σας την Υπουργό Τουριστικής Ανάπτυξης ανακοινώσατε –απλώς ανακοινώσατε- την ίδρυση Τμήματος Τουρισμού στο Πανεπιστήμιο Πειραιά, ενώ αμφιβάλλω αν μέχρι εκείνη τη στιγμή το Πανεπιστήμιο Πειραιά το γνώριζε. ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Το έχει προτείνει, κυρία Τσουρή. Σταματήστε να λέτε ψέματα!

ΕΛΠΙΔΑ ΤΣΟΥΡΗ: Όχι μόνο δεν υπήρχε από το συγκεκριμένο Πανεπιστήμιο μελέτη σκοπιμότητας και βιωσιμότητας –κυρία Υπουργέ, θα περιμένω με πολύ ενδιαφέρον την απάντησή σας- αλλά δεν είχε υποβληθεί και το σχετικό αίτημα. Μέχρι πριν από μερικούς μήνες συζητούσατε την ίδρυση του Τμήματος στην Χαλκίδα. Τέτοια μελέτη δηλαδή, τέτοιος σχεδιασμός και τόσο τεκμηρίωση!

Όμως, είναι γνωστό –πιστεύω ότι σας είναι γνωστό- πως από τον Φεβρουάριο του 2006 είναι στα χέρια σας μελέτη σκοπιμότητας με ομόφωνη απόφαση της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Αιγαίου.

Βεβαίως, ισχυρίζεστε ότι το Πανεπιστήμιο Πειραιά διαθέτει πολύ μεγαλύτερη επάρκεια σε προσωπικό και δυνατότητες. Δεν θα σας αναφέρω δέκα λόγους για τους οποίους ο ισχυρισμός σας ανατρέπεται. Είναι στα χέρια σας και σας παρακαλώ να τους μελετήσετε. Όμως, θα ήταν πολύ χρήσιμο να ακούσουμε την άποψή σας για το ποια ακριβώς είναι εκείνα τα στοιχεία που τεκμηριωμένα προσδίδουν μεγαλύτερη επάρκεια στο Πανεπιστήμιο Πειραιά.

Τέλος, κυρία Υπουργέ, ο ισχυρισμός σας ότι το Υπουργείο δεν είναι σάκος του μποξ, που όποιος ζητά οποιαδήποτε στιγμή να πρέπει να το έχει και να λέει ότι το καταγγέλλει είναι τουλάχιστον ατυχής. Όποιος ζητά, κυρία Υπουργέ, στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν είναι παρά σύσσωμη η πανεπιστημιακή κοινότητα ενός περιφερειακού πανεπιστημίου και μάλιστα του Πανεπιστημίου Αιγαίου. Είναι χιλιάδες Έλληνες πολίτες μόνιμοι κάτοικοι των νησιών μας.

Θυμάται κανείς στην Κυβέρνηση τα νησιά του Αιγαίου; Τους υποσχεθήκατε ισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη και ολοκληρωμένη νησιωτική πολιτική. Σας θυμίζουν κάτι αυτοί οι όροι;

Τέλος, αυτά που ζητούν αυτοί οι όποιοι τα ζητάνε τα ζητάνε τεκμηριωμένα και με επιχειρήματα, όχι μόνο επειδή δικαιούνται να τα ζητάνε με βάση και τις δικές σας δεσμεύσεις. Αν, λοιπόν, εκείνες τις δεσμεύσεις τις έχετε ξεχάσει στα συρτάρια του Υπουργείου σας, σας καλούμε να σεβαστείτε τις ρυθμίσεις του νόμου που εσείς φέρατε στη Βουλή και εσείς –έστω και μόνοι σας- θα ψηφίσετε.

Βεβαίως, κυρία Υπουργέ, θα συμφωνήσω μαζί σας ότι τα περιφερειακά πανεπιστήμια θα πρέπει να δώσουν μια «μάχη ποιότητας», όπως είπατε. Πολύ φοβάμαι, όμως, ότι με τις δικές σας πολιτικές επιλογές η μάχη αυτή και άνιση είναι και εκ των προτέρων χαμένη. Όμως, να είστε βέβαιη, κυρία Υπουργέ, ότι, όπως και εσείς θα λέγατε, ούτε εμείς μασάμε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Πριν δώσω το λόγο στον κ. Φούσα, θα μου επιτρέψετε να κάνω μια ανακοίνωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην Έκθεση για τον «Ελληνισμό της Διασποράς» και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων 24 μαθήτριες και μαθητές και ένας συνοδός δάσκαλος από το 22ο Δημοτικό Σχολείο Κερατσινίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Το λόγο τώρα έχει ο συνάδελφος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνιος Φούσας.

(XF)

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συζητούμε ασφαλώς ένα ιδιαίτερα σοβαρό νομοσχέδιο. Ένα νομοσχέδιο που έχει σχέση με την παιδεία και ειδικότερα που έχει σχέση με την ανώτατη εκπαίδευση στην πατρίδα μας και τα ελληνικά πανεπιστήμια. Συζητούμε ένα νομοσχέδιο που θέλει να ασχοληθεί και ασχολείται, με τον τρόπο διοίκησης των πανεπιστημίων, με τον τρόπο λειτουργίας των πανεπιστημίων και βεβαίως πώς θα έχουμε καλύτερη γενικώς εκπαίδευση και θετικότερα αποτελέσματα. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε την τιμή να είμαστε εκπρόσωποι του ελληνικού λαού στην Αίθουσα αυτή. Έχουμε την τιμή να παίρνουμε αποφάσεις για πολλά θέματα, εν προκειμένω για την παιδεία. Θέλω να σας καλέσω όλους να σκεφθούμε:

Είμαστε ικανοποιημένοι και απευθύνομαι ειδικότερα στους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ., της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, με τον τρόπο που λειτουργούν σήμερα τα πανεπιστήμια; Είναι ένα ερώτημα που πρέπει να απαντήσουμε και ειδικότερα εσείς να απαντήσετε.

Είστε ικανοποιημένοι από το γεγονός ότι σήμερα σε όλη την Ελλάδα είναι περίπου 70.000 φοιτητές αλλά εξίσου ένας τέτοιος αριθμός ή περίπου τόσοσ αριθμός, 60.000 περίπου φοιτητές, ελληνόπουλα μεταναστεύουν στο εξωτερικό για να σπουδάσουν με τις αυτονόητες τραγικές συνέπειες αυτού του γεγονότος;

Είστε ικανοποιημένοι ότι πράγματι σήμερα η ανώτατη εκπαίδευση ρυθμίζεται από ένα νόμο-πλαίσιο του 1982, δηλαδή εδώ και είκοσι πέντε χρόνια, κάτω από τις ειδικότερες συνθήκες εκείνης της εποχής που θεσπίστηκε;

Ακόμη, είστε ικανοποιημένοι, όπως ορθά επισημαίνει η εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου, ότι το Πανεπιστήμιο της Σαγκάης σε σχετική μελέτη που έκανε το 2005 για να προσδιορίσει και να καταγράψει τα πεντακόσια καλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου, μόνο δύο ελληνικά πανεπιστήμια είναι σαν αυτά: το Πανεπιστήμιο Αθηνών και το Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, εκ των οποίων το πρώτο είναι στην τρίτη εκατοντάδα και το δεύτερο στην τέταρτη εκατοντάδα, ενώ το 2006 και τα δύο αυτά πανεπιστήμια είναι στην τέταρτη εκατοντάδα;

Είστε ικανοποιημένοι ότι κανένα άλλο από τα είκοσι ένα πανεπιστήμια της χώρας μας –διότι είκοσι τρία είναι συνολικά- δεν συγκαταλέγονται μεταξύ αυτών των πεντακοσίων καλύτερων πανεπιστημίων του κόσμου;